

A Study of Out-of-Class English Language Learning Activities: A Case Study of Undergraduate Students at Mae Fah Luang University

*Atitaya Wiengnil*¹

Abstract

This study aimed at investigating students' participation in out-of-class English language learning activities and the perception towards the effectiveness of the out-of-class English language learning activities to their English language development. The subjects of this study were 120 undergraduate students enrolled in English 1 at Mae Fah Luang University. Data collection was conducted by employing a questionnaire and a semi-structured interview. The findings showed that listening to English songs, watching English movies, watching movies with English subtitle, talking with friends in English, watching English lessons on Youtube, and playing English online games were the out-of-class English language learning activities that over 50 percent of the participants have participated in respectively. Moreover, all students perceived the effectiveness of the activities to English language development even though the objectives of participation were different from one another.

Keywords: out-of-class English language learning activities, English language learning

¹ School of Liberal Arts, Mae Fah Luang University, Chiang Rai, Thailand
atitaya@mfu.ac.th

การศึกษารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน: กรณีศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

อาทิตยา เวียงนิล²

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาการทำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนและการรับรู้ถึงประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ได้แก่ นักศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงที่ลงทะเบียนรายวิชา English 1 จำนวน 120 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนที่นักศึกษาได้ทำและรับรู้ถึงการมีประสิทธิผลในการพัฒนาภาษาอังกฤษจำนวนเกินร้อยละ 50 ได้แก่ กิจกรรมการฟังเพลงภาษาอังกฤษ ดูภาพยนตร์เสียงภาษาอังกฤษ ดูภาพยนตร์เสียงภาษาอังกฤษแบบมีบรรยายภาษาอังกฤษ, คุยกับเพื่อนเป็นภาษาอังกฤษ, ดูคลิปสอนภาษาอังกฤษในโปรแกรม Youtube และ เล่นเกมออนไลน์ที่ใช้ภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นพบว่านักศึกษารับรู้ถึงประโยชน์ของการทำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนที่มีต่อการพัฒนาภาษาอังกฤษ แม้ว่า วัตถุประสงค์ในการทำกิจกรรมของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันก็ตาม

คำสำคัญ : กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน, รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

² สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ประเทศไทย
atitaya@mfu.ac.th

บทนำ

ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่เป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างผู้คนที่มีความหลากหลายกันหรือที่เรียกว่า เป็นภาษานานาชาติมีความสำคัญมากในยุคปัจจุบัน ทั้งในด้านการเป็นเครื่องมือในการเจรจาติดต่อสื่อสารทั้งในแวดวงธุรกิจ เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านอื่นๆ ที่ต้องมีการติดต่อสื่อสารกันในกลุ่มสมาชิกที่มาจากหลากหลายภูมิภาคและใช้ภาษาต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทุกวันนี้ ซึ่งถือว่าเป็นยุคของโลกที่ไร้พรมแดน ผู้คนสามารถหาความรู้ หาโอกาสในด้านหน้าที่การงาน และการศึกษาได้จากที่ต่างๆ ในทุกมุมโลก โลกออนไลน์เป็นตัวอย่างที่ชัดเจนในด้านความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการไขว่คว้ามาซึ่งโอกาสเหล่านี้ ในขณะที่เดียวกันการที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นหนึ่งในกลุ่มสมาชิกประเทศอาเซียนก็เป็นอีกเหตุการณ์ความก้าวหน้าของประเทศที่ความสำคัญของภาษาอังกฤษเป็นส่วนหนึ่งในก้าวต่อไปในฐานะที่เป็นภาษากลางที่ใช้ในการสื่อสารในภูมิภาคอาเซียน

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงเป็นมหาวิทยาลัยที่มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางหลักในการเรียนการสอน ประกอบกับจำนวนของนักศึกษาต่างชาติทั้งที่มาจากประเทศในประชาคมอาเซียนและจากภูมิภาคอื่นๆ ได้เพิ่มมากขึ้นในแต่ละปีการศึกษา ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทสำคัญการเรียนการสอนในห้องเรียนตามนโยบายของมหาวิทยาลัยที่มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเรียนการสอน แต่บทบาทของภาษาอังกฤษในประเทศไทยและอีกหลายๆ ประเทศนั้น มีสถานะเป็นเพียงภาษาต่างประเทศ ซึ่งหมายความว่าอาจจะมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนอย่างเป็นทางการแต่ไม่ได้ใช้เป็นภาษาหลักในการสื่อสารในชีวิตประจำวันนอกห้องเรียน ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสที่จะฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง

Dulay et. al. (1982) กล่าวว่าไว้ว่า โอกาสในการใช้ภาษาผ่านการฝึกฝนและการสนทนาในห้องเรียนเพียงอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ เพราะผู้เรียนอาจจะมิทักษะการใช้ภาษาเพียงแค่การสื่อสารในห้องเรียนแต่ยังขาดทักษะในการสื่อสารนี้ในบริบทอื่นในสถานการณ์จริงในการดำรงชีวิตในสังคม ประกอบกับ Kagan (1995) ได้กล่าวถึง ความสัมพันธ์ระหว่าง ข้อมูลที่ได้รับ (input), ผลผลิต (output), และสภาพแวดล้อม (context) ของห้องเรียนภาษาแบบดั้งเดิมกับการพัฒนาทางด้านภาษาว่า สิ่งที่เป็นแหล่งเรียนรู้ในห้องเรียนนั้น อาจไม่เพียงพอในการสร้างทักษะในด้านใช้ภาษา เนื่องจากแหล่งข้อมูลที่ได้รับ (input)

ที่มีอยู่ในห้องเรียนนั้น มีเพียง 2 แหล่งคือ ครูผู้สอนและหนังสือเรียนเท่านั้น ดังนั้น ผู้เรียนรู้อาจไม่สามารถพัฒนาทักษะด้านภาษาได้อย่างเต็มที่ จึงส่งผลให้ผู้เรียนรู้ภาษาบางคนไม่สามารถใช้ภาษาที่เรียนมาจากบทเรียนในห้องเรียนในสภาพแวดล้อมทั่วไปนอกห้องเรียนได้ เนื่องจากขอบเขตความรู้ที่ใช้ในการปฏิสัมพันธ์นอกห้องเรียนนั้นแตกต่างจากสิ่งที่เรียนในห้องเรียน จากข้อความดังกล่าวของ Dulay et.al. (1982) และ Kegan (1995) นั้นอาจสรุปได้ว่าการเรียนรู้ภาษาในห้องเรียนเพียงอย่างเดียวนั้น อาจไม่เพียงพอในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างประสบผลสำเร็จ ดังนั้น กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนอาจจะเป็นหนึ่งทางเลือกสำหรับการสร้างแหล่งเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและประยุกต์ใช้ภาคทฤษฎีที่ได้เรียนมาจากห้องเรียนในสถานการณ์จริงของการใช้ภาษาอังกฤษ และพัฒนาการใช้ภาษาในชีวิตจริงได้อย่างคล่องแคล่วมากยิ่งขึ้น

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อที่จะศึกษาการเข้าร่วมกิจกรรมนอกชั้นเรียน และการรับรู้ถึงประสิทธิผลของกิจกรรมดังกล่าวที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ กลุ่มเป้าหมายของการศึกษานี้คือ กลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ไม่ได้อยู่ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักศึกษากลุ่มนี้เป็นนักศึกษากลุ่มใหญ่ของมหาวิทยาลัยและด้วยสาขาวิชาที่ศึกษาในบางสาขาวิชานั้น อาจจะมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษไม่มากนัก ดังนั้นการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนจะสามารถเป็นอีกหนึ่งช่องทางที่นักศึกษาสามารถเรียนรู้และฝึกฝนภาษาอังกฤษได้ในสถานการณ์ของชีวิตจริง อีกทั้งเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยความสนุกสนานผ่านกิจกรรมดังกล่าวอีกด้วย ผลการศึกษาจะนำไปสู่การส่งเสริมการพัฒนาการเรียนการสอนทั้งสำหรับนักศึกษาในด้านการฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาในชีวิตจริงที่อยู่นอกชั้นเรียน และประโยชน์สำหรับอาจารย์ผู้สอนภาษาในการหาแนวทางที่จะช่วยผนวกกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนเข้ากับการเรียนการสอนในชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้อ และการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาอย่างประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อสำรวจการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
2. เพื่อสำรวจความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
3. เพื่อวิเคราะห์แนวทางที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการพัฒนาภาษาอังกฤษผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ขอบเขตของโครงการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ เป็นนักศึกษาที่ศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 (English 1) ที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จำนวน 120 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแบบเรื่องกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอก ชั้นเรียน และ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview protocol) การเก็บข้อมูลได้ดำเนินการในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2557

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ภาษานอกห้องเรียน

นักวิชาการจำนวนหนึ่งได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนว่าเป็นกิจกรรมที่สามารถช่วยสร้างเสริมและส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ แต่ทั้งนี้แล้วความหมายและลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนในแต่ละงานวิจัยก็ได้แตกต่างกันไปเล็กน้อยทั้งในด้านของรูปแบบและการเข้าร่วมกิจกรรม (Pickard, 1996; Yap, 1998; Hyland, 2004; Chusanachoti, 2009)

Yap (1998) และ Kuh (1994) ได้ให้คำจำกัดความกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนไว้ว่า คือ กิจกรรมการเรียนรู้ใดๆก็ตามที่เกิดขึ้นนอกชั้นเรียนปกติ Khu (1994) and Hyland (2004) ได้กล่าวถึงกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนในด้านของลักษณะของการเข้าร่วมกิจกรรมว่าแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ การมีส่วนร่วมโดยตรง(direct involvement) ซึ่งหมายถึง ผู้เรียนรู้ภาษาเลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนโดยมีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และการมีส่วนร่วมทางอ้อม (indirect involvement) ซึ่งหมายถึง ผู้เรียนเลือกที่จะทำ

กิจกรรมอื่นๆ เพื่อความสนุกเพลิดเพลินและการเรียนรู้ภาษาเป็นผลพลอยได้จากการทำกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนที่ Sumonviriya (2007) ได้กล่าวไว้ในงานวิจัยว่า กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน คือ กิจกรรมที่นักเรียนเข้าร่วมตามอัธยาศัยโดยไม่ต้องถูกมอบหมายจากผู้สอน ซึ่งกิจกรรมดังกล่าว สามารถเป็นได้ทั้งกิจกรรมที่นักเรียนเข้าร่วม เพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยตรงหรือกิจกรรมนันทนาการที่มีผลพลอยได้เป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษก็ได้

Benson (2001) ได้กล่าวถึง กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนไว้ว่าเป็นกิจกรรมใดๆ ที่จัดขึ้นนอกชั้นเรียน และได้ทำการแบ่งประเภทของกิจกรรมดังกล่าว ออกเป็น 3 ประเภทตามสถานการณ์ของการเข้าร่วมกิจกรรมดังนี้

1. Self-instruction หมายถึง สถานการณ์ที่ผู้เรียนได้มองหาโอกาสที่จะเรียนรู้ภาษาและวางแผนสำหรับกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวเอง โดยปราศจากการข้องเกี่ยวกับบุคคลอื่นโดยสิ้นเชิง อาทิ การหาแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษจากอินเทอร์เน็ตเพื่อฝึกฝนเรื่องไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เป็นต้น
2. Naturalistic หมายถึง สถานการณ์ที่กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนรู้ภาษาแบบไม่ได้ตั้งใจที่จะเรียนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะเจาะจง แต่กระบวนการเรียนรู้ภาษานั้นเกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจผ่านการทำกิจกรรมที่มีการใช้ภาษาเป้าหมาย (Target Language) ตัวอย่างเช่น การอ่านป้ายที่เป็นภาษาอังกฤษและการพูดคุยกับคนที่พูดภาษาอังกฤษ เป็นต้น นอกจากนี้ สถานการณ์การเรียนรู้มักเกิดขึ้นในกรณีที่ผู้เรียนรู้ภาษาได้เข้าไปใช้ชีวิตอยู่ในกลุ่มสังคมของภาษาเป้าหมาย ความแตกต่างระหว่าง Self-instruction และ Naturalistic คือ ระดับของความตั้งใจในการ เรียนรู้ภาษาเป้าหมาย ซึ่ง Self-instruction เป็นการทำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษานอกชั้นเรียนโดยตั้งใจที่จะเรียนรู้ภาษาเป็นหลัก แต่ Naturalistic นั้น การเรียนรู้ภาษาเป้าหมายเป็นเพียงผลพลอยได้จากการทำกิจกรรมที่มีการปฏิสัมพันธ์กับภาษาเป้าหมาย
3. Self-directed naturalistic learning สถานการณ์นี้คือ การรวมกันระหว่าง Self-instruction และ Naturalistic ผู้เรียนรู้ภาษาสามารถเรียนรู้ภาษาได้ผ่านสถานการณ์ที่ต้องมีการใช้ภาษาเป้าหมายที่ผู้เรียนเป็นคนเลือกเองแต่ทั้งนี้การเรียนรู้ภาษาเป้าหมายไม่ได้เป็นวัตถุประสงค์หลัก

ในการทำกิจกรรมดังกล่าว แต่เป็นเนื้อหาสาระที่ได้จากการใช้ภาษา เป้าหมายดังกล่าว เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ตัวอย่างเช่น การอ่านข่าว ภาษาอังกฤษโดยมีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อการรับรู้ข่าวสาร เป็นต้น

จากการแบ่งประเภทกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของ Benson (2001) ข้างต้นนั้น จะพบว่า เป็นการแบ่งประเภทที่ใช้สถานการณ์ใน ใช้งานภาษาเป้าหมายเป็นเกณฑ์ และระดับความตั้งใจในการเรียนรู้ภาษา แต่ทั้งนี้แล้ว กิจกรรมทั้ง 3 ประเภทนี้ก็ยังคงมีลักษณะของการเรียนรู้ภาษาแบบทางตรงและ ทางอ้อมอยู่ด้วยเช่นกัน

การแบ่งประเภทของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนโดยใช้ ทักษะเป็นเกณฑ์ก็เป็นอีกหนึ่งแนวทางที่พบในหลายๆ งานวิจัย (Yap, 1998; Lee, 2005; Pickard, 1996; Hyland, 2004) การแบ่งประเภทโดยยึดเกณฑ์ การแบ่งดังกล่าวเป็นหลักจะแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ กิจกรรมที่ใช้ทักษะ การอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า คำจำกัดความของกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษานอกชั้นเรียนในงานวิจัยต่างๆ นั้น แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยในด้านเหตุผล และความตั้งใจในการทำกิจกรรม ลักษณะของการเข้าร่วมกิจกรรมและ ทักษะที่ใช้ใน การทำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษานอกชั้นเรียนต่างๆ อย่างไรก็ตาม ทุกคำจำกัด ความจะมีสิ่งที่เหมือนกันอยู่ก็คือ กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน นั้นๆต้องเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นนอกชั้นเรียนและวัตถุประสงค์ที่เข้าร่วมกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งทางตรงและทางอ้อม

กลุ่มตัวอย่างและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงที่ไม่ได้อยู่ ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 120 คน และกำลังศึกษาอยู่ในรายวิชา ภาษาอังกฤษ 1 ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2557 กลุ่มตัวอย่างทุกคน มีประสบการณ์การเรียนในห้องเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียน การสอนมาอย่างน้อย 1 ภาคการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในงานวิจัยนี้ เป็นแบบสอบถามเรื่องกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนและความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาภาษาอังกฤษ โดยมีต้นแบบมาจากการศึกษาของ Phil (2001) and Hyland (2004) ประกอบกับการสำรวจความคิดเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับกิจกรรมนอกห้องเรียนที่นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงที่ไม่ได้อยู่ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษคิดว่ามีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ แล้วจึงนำมาพัฒนาเป็นแบบสอบถามในการศึกษาค้นคว้านี้ โครงสร้างของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลส่วนตัวและการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2. แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง

การสัมภาษณ์มีวัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจข้อมูลเชิงคุณภาพจากนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน และความคิดเห็นของนักศึกษาต่อประสิทธิภาพของกิจกรรมดังกล่าว ที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมจากแบบสอบถามคำถาม ในแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาภาษาอังกฤษ และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนที่นักศึกษาอยากเข้าร่วม นักศึกษากลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์นั้น มีจำนวนทั้งหมด 12 คน โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกแบบสุ่มตัวอย่างโดยการจับฉลากโดยการเลือกจากผู้ที่มีคะแนนจากแบบสอบถามสูงที่สุด 6 คน จาก 10 ลำดับแรกที่มีคะแนนสูงสุด และ ผู้ที่มีคะแนนน้อยที่สุด 6 คน จาก 10 ลำดับสุดท้ายที่ได้คะแนนจากแบบสอบถามน้อยที่สุดเพื่อทำการสัมภาษณ์โดยผู้วิจัย ซึ่งใช้เวลาประมาณ 15 นาทีในการสัมภาษณ์นักศึกษาหนึ่งคน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนั้น ในส่วนของแบบสอบถามจะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยคำนวณหาร้อยละ ส่วนข้อมูลที่ได้จากการ

สัมภาษณ์นั้นจะวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์นั้นจะวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

1. การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนที่มีประสิทธิผลในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นในตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมที่นักศึกษาทำ และรับรู้ถึงการมีประสิทธิผลมากในการพัฒนาภาษาอังกฤษ คือ กิจกรรมการฟังเพลงภาษาอังกฤษ (ความถี่ = 88, ร้อยละ = 73.33) จากกิจกรรมทั้งหมดจำนวน 34 กิจกรรม และมีเพียง 6 กิจกรรมที่มีค่าร้อยละเกิน 50

ตารางที่ 1 การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน

กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน	ความถี่	ร้อยละ
1. ฟังเพลงภาษาอังกฤษ	88	73.33
2. ดูภาพยนตร์เสียงภาษาอังกฤษ	80	66.67
3. ดูภาพยนตร์เสียงภาษาอังกฤษแบบมีบรรยายภาษาอังกฤษ	72	60.00
4. คุยกับเพื่อนเป็นภาษาอังกฤษ	72	60.00
5. ดูคลิปสอนภาษาอังกฤษในโปรแกรม Youtube	68	56.67
6. เล่นเกมออนไลน์ที่ใช้ภาษาอังกฤษ	68	56.67

นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมอื่นๆ อีก 28 กิจกรรมที่นักศึกษาระบุว่ามีประสิทธิผลต่อการต่อการพัฒนาภาษาอังกฤษ ที่มีระดับความถี่น้อยกว่าร้อยละ 50 เช่น การสนทนากับเพื่อนชาวต่างชาติ (ความถี่ = 52, ร้อยละ = 43.33), การสนทนาผ่านโปรแกรมออนไลน์กับเพื่อนเป็นภาษาอังกฤษ (ความถี่ = 52, ร้อยละ = 43.33), อ่านนิตยสาร หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ (ความถี่ = 48, ร้อยละ = 40), การดูภาพยนตร์เสียงภาษาอังกฤษแบบมีบรรยายไทย (ความถี่ = 44, ร้อยละ = 36.67), การอ่านนิยายหรือเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ (ความถี่ = 36, ร้อยละ = 30), และ การตั้งค่าโทรศัพท์มือถือให้เป็นภาษาอังกฤษ (ความถี่ = 36, ร้อยละ = 30) เป็นต้น

2. ความคิดเห็นและการรับรู้ประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักศึกษารับรู้ถึงประโยชน์ของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนที่มีต่อการพัฒนาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ จะมีข้อแตกต่างกันในวัตถุประสงค์ของการทำกิจกรรมของผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคน ซึ่งประกอบด้วย เพื่อความบันเทิงสนุกสนาน, เพื่อพัฒนาตัวเอง และเพื่อพัฒนาผลการเรียน นักศึกษามีความเห็นว่า การพัฒนาภาษาอังกฤษนั้น ไม่สามารถประสบผลสำเร็จได้จากการเรียนในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว แต่ยังต้องมีการฝึกฝนการใช้งานจริงในชีวิตประจำวันนอกห้องเรียนอีกด้วย โดยนักศึกษาให้ข้อมูลว่า การนำความรู้และประสบการณ์ในห้องเรียนมาใช้ในสถานการณ์จริง ทำให้สามารถเข้าใจบทเรียนนั้นๆ ได้ดียิ่งขึ้น และการมีโอกาสดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนยังส่งผลให้เข้าใจบทเรียนในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั้นเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอนถึงแม้ว่าจะไม่ใช่รายวิชาภาษาอังกฤษก็ตาม ทั้งนี้ การได้ทำและได้เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษยังช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาอีกด้วย ดังเช่นนักศึกษาผู้ให้สัมภาษณ์รายหนึ่งได้ให้ข้อมูลว่า “การเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษหรือชมรม โครงการต่างๆ เป็นการเปิดโอกาสให้เราได้พูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนๆ โดยเฉพาะชาวต่างชาติมากยิ่งขึ้น ที่สำคัญที่สุด หนูรู้สึกว่าการหลังจากนั้นหนูกล้าพูดมีความมั่นใจในการพูดมากยิ่งขึ้น ถึงแม้ว่า หนูอาจจะไม่เก่งเรื่องแกรมมาร์หรือประโยคแบบต่างๆก็ตาม ซึ่งหนูคิดว่า มันเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญมากนะจะความมั่นใจทำให้เรากล้าที่จะฝึกพูดกับคนอื่นมากขึ้น ฝึกมากขึ้น เรียนรู้มากขึ้น เราจะค่อยๆ เก่งขึ้น” ในขณะเดียวกัน นักศึกษายังได้แสดงความคิดเห็นว่าการสนทนาภาษาอังกฤษเป็นวิธีที่ตนเองรู้สึกว่ามีประสิทธิผลที่สุดไม่ว่าจะเป็นรูปแบบผ่านทางโปรแกรมสนทนาออนไลน์หรือแบบเผชิญหน้ากัน แต่ทั้งนี้ การสนทนาแบบเผชิญหน้าจะได้ผลดีกว่าในเชิงของการเรียนรู้ทั้งวันภาษาและอวัจนภาษา ทั้งนี้ นักศึกษาส่วนหนึ่งได้ให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะด้านการเขียนจากการทำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนว่า การอ่านนิตยสาร หนังสือพิมพ์ นิยายเรื่องสั้น ทำให้ได้เห็นตัวอย่างการเขียนในรูปแบบต่างๆ การใช้คำศัพท์ ที่ใช้จริงในบริบทที่แตกต่างกันไป “เวลาอ่านหนังสือนิยาย หรือว่าแม็กกาซีน หนูชอบสังเกตดูวิธีการใช้คำของเค้า อย่างพวกเรื่องคำเชื่อม transitions หรือพวกคำศัพท์ต่างๆ ซึ่งในนิยายก็เป็น

แบบนิ่ง ในแม็กกาซีนก็เป็นอีกแบบนิ่ง” นักศึกษายังได้ให้ความคิดเห็นต่อ กิจกรรมการเรียนรู้ภาษานอกชั้นเรียนอีกว่า มีประโยชน์ในการส่งเสริมการพัฒนา ภาษาอังกฤษไม่ว่าเหตุผลในการทำกิจกรรมนั้นๆ เพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยตรงหรือไม่ก็ตาม แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความสนใจในการทำกิจกรรมของแต่ละ คนว่ามีมากน้อยเพียงใด ถ้าความสนใจมาก แรงจูงใจในการทำกิจกรรมสูงขึ้น ส่งผลให้มีการทำกิจกรรมนั้นๆ อยู่อย่างสม่ำเสมอ

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นอกห้องเรียนที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ที่ผู้ให้สัมภาษณ์ อยากจะแนะนำรุ่นน้องหรือเพื่อนๆ นักศึกษาในการฝึกฝนภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่แนะนำกิจกรรมที่มีการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น การหาโอกาส เข้าไปทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนนักศึกษาต่างชาติ การเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยน ที่ต้องไปต่างประเทศ และการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ ได้ทำกิจกรรมวิทยากรชาวต่างชาติซึ่งต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการ ติดต่อสื่อสาร “ถ้าเลือกที่มันน่าจะได้ผลจริงๆ หนูคิดว่า ลองไปแลกเปลี่ยน ต่างประเทศดู หรือว่า ประหยัดงบหน่อยก็ พวกเข้าค่ายภาษาอังกฤษ ได้เจอ ครูฝรั่ง เปิดโอกาสให้ตัวเองได้ฝึกพูด ฝึกฟังจริงๆ น่าจะดีที่สุด” สำหรับนักศึกษา อีกส่วนหนึ่งก็ได้แนะนำให้ทำกิจกรรมที่สามารถทำได้ด้วยตนเองได้ เช่นการท่อง เว็บบไซต์ภาษาอังกฤษบนอินเทอร์เน็ต ดูรายการที่เป็นภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรม Youtube หรือการดูหนังฟังเพลง อ่านหนังสือภาษาอังกฤษ ตัวอย่างเช่น นักศึกษาหญิงคนหนึ่งในกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ได้กล่าวว่า “เล่นเน็ต ดูหนังฟังเพลง ดูพวก how to แต่งหน้า ทำผม ทำอาหาร ใน Youtube มันเพลินมากนะคะ สนุกดีคะ มันเป็นเรื่องที่เราสนใจ ฟังรู้เรื่องบ้างไม่รู้เรื่องบ้าง อ่านไม่เข้าใจบ้าง ก็มีภาพประกอบ” ในขณะเดียวกัน นักศึกษาจำนวนสองคนได้ให้ข้อมูลในลักษณะ เดียวกันเกี่ยวกับลักษณะนิสัยที่ส่งผลต่อการเลือกกิจกรรมที่สามารถทำได้ ด้วยตนเองได้โดยไม่ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เนื่องจากตนเองเป็นคนค่อนข้างขี้อาย และประหม่าโดยเฉพาะเวลาที่ต้องคุยกับชาวต่างชาติไม่ว่าจะเป็นเจ้าของภาษา หรือชาติอื่นๆ ก็ตาม “หนูค่อนข้างขี้อาย เจอฝรั่งแล้วลั่นๆ ประหม่าค่ะ กลัวพูด ผิดๆ ถูกๆ วิธีนี้ หนูว่าอย่างน้อยให้หนูได้เรียน ได้พร้อมกว่านี้อีกสักนิด หนูคง จะมั่นใจมากขึ้น ภาษาหนูน่าจะดีขึ้น ที่ผ่านมาก็ดีกว่าตอนเรียนมัธยมมากพอ สมควรค่ะ แต่ยังไม่ดีที่สุด”

อภิปรายผล

1. กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า กิจกรรมการฟังได้รับความนิยมมากกว่า กิจกรรมทักษะการพูดการอ่านและการเขียนในการพัฒนาภาษาอังกฤษ แต่ทั้งนี้ เหตุผลในการเลือกกิจกรรมนั้น ได้แตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคลตามความชอบและความต้องการที่แตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับการวิจัยอื่นๆ จำนวนหนึ่งที่ได้มีการศึกษาก่อนหน้าเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนมีผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักเรียนมักจะเลือกทำกิจกรรมทักษะการฟังมากกว่ากิจกรรมที่ใช้ทักษะการพูดและการเขียน (Pikcard, 1996; Yap, 1998; Hyland, 2004; Sumonviriya, 2007;) Pikcard (1996) ได้กล่าวไว้ว่า จากการศึกษาการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักเรียนในประเทศเยอรมันพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่จะเลือกทำกิจกรรมทักษะการฟังและการอ่านมากกว่าการเขียนและการพูดซึ่งอาจจะมีสาเหตุมาจากข้อจำกัดทางโอกาสในการฝึกฝนทักษะการพูดในสภาพแวดล้อมของประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร เช่นเดียวกันกับสภาพแวดล้อมในประเทศไทยที่ภาษาอังกฤษนั้น มีสถานะเป็นภาษาต่างประเทศและไม่ได้ใช้ในการติดต่อสื่อสารโดยทั่วไปในสังคม แต่ทั้งนี้ การเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ภาษาอังกฤษในอินเทอร์เน็ตที่มาในรูปแบบความบันเทิงต่างๆ เช่น การสอนการแต่งหน้า การสอนทำอาหาร ภาพยนตร์และเพลงภาษาอังกฤษจึงเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้และมีแรงจูงใจในการทำกิจกรรมที่เป็นกิจกรรมที่ตนเองชอบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wasanasomsithi (2004) ซึ่งเป็นการศึกษาการใช้ศูนย์การเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองของนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง พบว่า มีนักเรียนจำนวนหนึ่งประมาณร้อยละ 5 ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยที่มีรายงานว่า ชอบทำกิจกรรมการค้นคว้าในศูนย์การเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองโดยใช้อินเทอร์เน็ต Suh et al. (1999) ได้อธิบายว่ากิจกรรมต่างๆ กิจกรรมให้ประสิทธิผลกับผู้ทำกิจกรรมแต่ละคนในลักษณะที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเลือกทำกิจกรรมแต่ละกิจกรรมนั้น ควรได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญถึงความเหมาะสมและประสิทธิภาพในการช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

จากผลวิจัยดังกล่าว จึงสามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนเป็นหนึ่งในช่องทางที่สามารถเพิ่มโอกาสในการพัฒนาการใช้ภาษา

อังกฤษของนักศึกษาในสถานการณ์ที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น นอกเหนือจากในบริบทของชั้นเรียนและนอกจากจะเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพแล้วยังมีความน่าสนใจสำหรับตัวผู้เรียนเอง ข้อมูลจากแบบสอบถามแสดงให้เห็นว่า กิจกรรมที่ได้รับความนิยมสูงสุดจะเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับทักษะการฟังและเป็นการสื่อสารแบบทางเดียว (one-way communication) เช่น ฟังเพลงภาษาอังกฤษ ดูภาพยนตร์เสียงภาษาอังกฤษ และการดูวิดีโอคลิปภาษาอังกฤษในโปรแกรม Youtube แต่กิจกรรมที่นักศึกษาแนะนำในการฝึกฝนภาษาอังกฤษจะเป็นกิจกรรมที่มีการปฏิสัมพันธ์และสื่อสารกับผู้อื่น (two-way communication) ทั้งนี้ อาจจะเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงข้อจำกัดของแหล่งเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนที่นักศึกษาสามารถเข้าถึงได้ว่า โดยส่วนมากแล้วจะเป็นกิจกรรมด้านการฟังและเป็นการปฏิสัมพันธ์เพียงทางเดียว นอกจากนี้ในการเลือกกิจกรรมนั้น ผู้สอนควรให้คำแนะนำในการเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมตามลักษณะความต้องการของนักศึกษาแต่ละคน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

2. การใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนเพื่อส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนสามารถช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสามารถสร้างทักษะการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอีกด้วย เพราะผู้เรียนสามารถเตรียมตัวก่อนการเข้าห้องเรียนและฝึกฝนความรู้และทักษะภาษาอังกฤษจากในห้องเรียนได้ด้วยตนเอง อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษยังสามารถใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนเหล่านี้เป็นแหล่งที่นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้มาจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนมาประยุกต์ใช้จริงในสถานการณ์จริง ประโยชน์ของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนนี้ได้รับการกล่าวถึงในงานวิจัยของ Suh et. al. (1999) ซึ่งเป็นการวิจัยเกี่ยวกับประสบการณ์การทำกิจกรรมนอกชั้นเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษว่า กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนมีประโยชน์ในการเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน อย่างไรก็ตามกิจกรรมเหล่านี้ จะไม่สามารถแทนที่การเรียนการสอนตามหลักสูตรในชั้นเรียนได้ และกิจกรรมแต่ละกิจกรรมนั้น ไม่ได้ให้ประสิทธิผลในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเหมือนกันในทุกๆ กิจกรรม

Nunan (1990) ได้สรุปไว้ว่า แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่นอกชั้นเรียนนั้น มีส่วนช่วยทำให้นักเรียนสามารถเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น อีกทั้งยังได้กล่าวไว้อีกว่า การสร้างทักษะความสามารถในการเรียนรู้ และการกระตุ้นให้เกิดการใช้ความรู้นอกชั้นเรียนนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งแต่อย่างไรก็ตาม การเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนนั้น ควรอยู่ภายใต้การแนะนำที่ เหมาะสมของบุคคลที่มีประสบการณ์ด้านการเรียนรู้ภาษา และผลการวิจัยในครั้งนี้ยังชี้ให้เห็นว่า กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนที่ได้รับความนิยมนั้น โดยส่วนมากจะเป็นกิจกรรมที่ไม่มีการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ดังนั้น การสร้างแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการฝึกทักษะทางด้านภาษาอังกฤษที่หลากหลาย เช่น การนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ การสนทนาภาษาอังกฤษ การเขียนเรียงความ และการออกเสียงที่ถูกต้อง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษและ การสามารถจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองได้ อาจจะเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่จะช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนในกิจกรรมทักษะการฟังและการอ่านมากกว่ากิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนและการพูด และเหตุผลในการเลือกทำกิจกรรมแต่ละกิจกรรมก็แตกต่างกันออกไป เช่น เพื่อความบันเทิง เพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นต้น ความแตกต่างนี้อาจมาจากความแตกต่างในด้านความชอบและความต้องการของนักศึกษาในแต่ละบุคคล กิจกรรมโดยส่วนมากจะเป็นกิจกรรมการเข้าถึงได้ทางออนไลน์ นักศึกษายังได้รับรู้และตระหนักถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้นอกชั้นเรียนที่มีต่อการพัฒนาภาษาอังกฤษ ถึงแม้ว่าบางกิจกรรมที่นักศึกษารายงานว่ามีประสิทธิภาพสูงแต่ไม่ได้ทำกิจกรรมนั้นๆ อย่างสม่ำเสมอ เนื่องจาก โอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ เช่น การสนทนาชาวต่างชาติ เป็นต้น ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษสามารถนำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนนี้มาใช้ร่วมกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นและควรให้คำปรึกษาและคำแนะนำในการเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับ

ความต้องการและทักษะที่ต้องการพัฒนาในผู้เรียนแต่ละบุคคล ซึ่งมีลักษณะความชอบและความต้องการที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีการทำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนในหลายๆ กิจกรรม โดยเฉพาะกิจกรรมที่สามารถเข้าถึงได้ผ่านทางอินเทอร์เน็ต บุคลากรผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสามารถนำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนนี้ไปใช้ประกอบการสอนตามหลักสูตรในชั้นเรียนปกติได้ แต่ควรคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนที่มีความต้องการ ความสนใจ และทักษะที่ต้องการพัฒนาต่างกัน รวมถึงการให้คำแนะนำในการเลือกกิจกรรมแก่นักเรียน ตัวอย่างเช่น โครงการการเรียนรู้ด้วยตนเองภายใต้หัวข้อที่นักเรียนสนใจและนักเรียนจะเป็นผู้รับผิดชอบตั้งแต่กระบวนการหาหัวข้อที่สนใจจะศึกษา วิธีการศึกษา และการรายงานผลการศึกษา ดังนั้น แล้วนักเรียนก็จะสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีความสุขและยังสามารถเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนที่ส่งเสริมและก่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุดต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ ยังเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนอีกด้วย

สถาบันการศึกษาควรจัดสรรทรัพยากรในการส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนให้แก่ นักเรียน เพื่อที่นักเรียนจะสามารถค้นคว้าและเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลายและแตกต่างจากการเรียนการสอนในห้องเรียนบนพื้นฐานความสนใจของผู้เรียน จากผลวิจัยพบว่า นักศึกษารับรู้ถึงประโยชน์ของกิจกรรมบางกิจกรรม เช่น การสนทนากับชาวต่างชาติ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ แต่ไม่สามารถหาโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวได้ ดังนั้น สถาบันการศึกษาควรจัดกิจกรรมดังกล่าว เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้และพัฒนาภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้นตามที่ต้องการ ศูนย์การเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง (Self-Access Language Learning Center หรือ SALLC) สามารถเป็นอีกหนึ่งช่องทางในการส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้นอกชั้นเรียน ซึ่งปรากฏในผลการวิจัยของ Wasanasomsithi (1998) ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จากการวิจัยรับรู้ถึงประโยชน์ของโครงการศูนย์การเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเอง แต่ทั้งนี้แล้วอาจารย์ผู้สอนควรจะมีการอธิบายและแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการใช้ศูนย์การ

เรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง เพื่อที่นักเรียนจะสามารถเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองได้อย่างมั่นใจมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- Benson, P. (2001). *Teaching and researching autonomy in Language Learning*. Harlow: Pearson Education
- Chusanachoti, R. (2009). *EFL Learning Through Language Activities outside the Classroom: A Case Study of English Education Students in Thailand*. Doctoral dissertation. Michigan State University. USA.
- Dulay, H., Burt, M. and Krashen, S. (1982). *Language two*. New York: Oxford University Press.
- Hyland, F. (2004). Learning autonomously: Contextualizing out-of-class English language learning. *Language Awareness*, 13, 180-202.
- Kagan, S. (1995) We can talk: Cooperative Language Learning in the Elementary ESL classroom. In Wasanasomsith, P. (2003). *A Case Study of Thai ESL Learners' Language and Literacy Learning in an Authentic Situation: Opening a Bank Account*. Chulalongkorn University Language Institute, Thailand.
- Kuh, G.D. (1994). Student Learning Outside the classroom: Transcending Artificial Boundaries. *ASHE-ERIC Higher Education Report No.8*.
- Lee, C. (2005). *Different Types of English to which Korean college students are exposed outside the class*. Paper presented at Korean Association of Foreign Language Education.
- Nunan, D. (1990). *Understanding language classrooms: A guide for teacher-initiated action*. London: Prentice-Hall International.
- Pickard, N. (1996). Out-of-class language learning strategies. *ELT Journal*, 50, 150-159.

- Suh, J., Wasanasomsithi, P., Short, S., & Majid, N.A. (1999). Out-of-class learning experiences and students' perceptions of their impact on English conversation skills. *Research report. ERIC Clearinghouse on Language and Linguistics*. ERIC document no. ED433715.
- Sumonviriya, S. (2007). *A Comparison of Out-of-Class English Learning Language Activities, Learning Strategies, and Attitude towards Autonomous English Language Learning of English Program and Regular Program Students in Secondary Schools*. Master Thesis, Chulalongkorn University.
- Wasanasomsithi, P. (1998) Learners' use of Self-Access Learning Center: Paving the path to Learner Autonomy. *ThaiTESOL Bulletine*, 17: 69-87.
- Wasanasomsithi, P. (2004). *Research in English Applied Linguistic: A Course Book*. Bangkok: Sumon Publishing Co., Ltd.
- Yap, S.L. (1998). *Out-of-class use of English by secondary school students in a Hong Kong Anglo-Chinese School*. Master Thesis. University of Hong Kong.